

2020/2074(INI)

1.2.2021

OPINIA

Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

dla Komisji Rozwoju Regionalnego

w sprawie polityki spójności i regionalnych strategii środowiskowych w walce ze zmianą klimatu
(2020/2074(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Francisco Guerreiro

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Rozwoju Regionalnego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że oczekuje się, iż polityka spójności na lata 2021–2027 wniesie wkład na poziomie 37 % ogólnego celu, który zakłada przeznaczenie co najmniej 30 % wydatków budżetowych UE i wydatków Next Generation EU na wydatki klimatyczne;
- B. mając na uwadze, że według Europejskiego Trybunału Obrachunkowego realizacja celu UE polegającego na zmniejszeniu o 20 % emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. spowodowała, że finansowanie działań w dziedzinie klimatu ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i z Funduszu Spójności wzrosło i stało się bardziej ukierunkowane, lecz w dziedzinie rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich i rybołówstwa nie zaobserwowano jednak wyraźnego przesunięcia nacisku na działania w dziedzinie klimatu i nie zbadano też w pełni wszystkich możliwości finansowania tego rodzaju działań¹;
- C. mając na uwadze, że według szacunków około 8–10 % emisji gazów cieplarnianych pochodzi ze strat i marnotrawienia żywności²;
  1. zauważa, że sektor rolnictwa ma strategiczne znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego w UE i na świecie oraz że społeczności rolnicze są najbardziej narażone na skutki zmiany klimatu.
  2. podkreśla w związku z tym, że w ramach polityki spójności należy wspierać zdecydowane włączenie kwestii związanych z klimatem do sektorów związanych z rolnictwem i żywnością oraz zagwarantować, że wszystkie unijne programy finansowania i projekty będą włączone w strategię wspierającą realizację ambitnych celów klimatycznych, aby zapewnić sprawiedliwe przejście na neutralną dla klimatu gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz zwiększyć zdolność rolników do zrównoważonego rozwoju; zauważa, że polityka spójności musi uwzględniać zrównoważenie środowiskowe, społeczne i gospodarcze oraz zapewniać sprawiedliwość klimatyczną, ograniczanie ubóstwa i wzmocnienie praw pracowniczych w tym sektorze;
  3. podkreśla, że zapobieganie marnotrawieniu i stratom żywności oraz ich ograniczanie, jak również wzmocnienie struktur lokalnych i regionalnych łańcuchów wartości ma zasadnicze znaczenie dla zmniejszenia wszystkich emisji związanych z uprawą, produkcją i transportem;
  4. podkreśla, że zgodnie z art. 2 porozumienia paryskiego włączenie kwestii związanych z klimatem do rolnictwa musi odbywać się w sposób niezagrażający produkcji żywności

---

¹ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_31/SR_CLIMATE_PL.pdf [Sprawozdanie specjalne, 2016: Przeznaczenie co najmniej jednego na pięć euro w budżecie UE na działania w dziedzinie klimatu – mimo ambitnych prac istnieje poważne ryzyko, że cel nie zostanie osiągnięty s. 7]

² <https://www.ipcc.ch/srccl/chapter/chapter-5/>

oraz zapewniający bezpieczeństwo żywnościowe w Unii Europejskiej;

5. przypomina, że celem Europejskiego Zielonego Ładu jest ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem;
6. podkreśla, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne muszą zostać usprawnione i uzupełnione zarówno w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, jak i poprawy jakości życia na obszarach wiejskich;
7. podkreśla, że efektywna produkcja zwierzęca może przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, promowania pochłaniaczy gazów cieplarnianych i poprawy wydajności;
8. z zadowoleniem przyjmuje wieloletnie ramy finansowe Unii przyjęte na lata 2021–2027 (WRF) oraz narzędzie Next Generation EU (NGEU), które stanowią solidną podstawę finansową dla wspierania polityki umożliwiającej Unii osiągnięcie celu, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r.³;
9. podkreśla, że aby osiągnąć ten cel, należy zwiększyć środki z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych wspierające przejście na neutralność klimatyczną we wszystkich kwalifikujących się sektorach, a także środki z EFRR przeznaczone na cel dotyczący ekologicznej gospodarki niskoemisyjnej⁴;
10. podkreśla konieczność przestrzegania zasady „nie szkodzić” w regionalnych strategiach ochrony środowiska;
11. podkreśla, że niedobór środków finansowych w budżecie UE, państw członkowskich oraz w budżetach regionalnych wzrośnie w najbliższej przyszłości z powodu bezprecedensowego pogorszenia koniunktury gospodarczej spowodowanego pandemią i działaniami związanymi z brexitem;
12. podkreśla, że wydatki na realizację celu klimatycznego w WRF na lata 2021–2027 i Next Generation EU wyznaczono na poziomie co najmniej 30 % wszystkich wydatków, co oznacza udostępnienie co najmniej 547 mld EUR nowych środków finansowych UE na potrzeby transformacji ekologicznej;
13. podkreśla znaczenie powiązania regionalnych strategii środowiskowych obszarów miejskich i wiejskich z ambitnymi celami w zakresie klimatu wykraczającymi poza ogólny cel osiągnięcia neutralności klimatycznej UE do 2050 r., z uwzględnieniem znacznego wkładu sektorów rolnictwa, żywności i leśnictwa, biorąc pod uwagę fakt, że gleby i lasy stanowią największe na świecie zbiorniki dwutlenku węgla, a ich potencjał jest niedostatecznie wykorzystywany;
14. zauważa, że cele te muszą być zgodne z ogólnymi celami UE w tym zakresie;

---

³ Zob. również początkowe stanowisko Parlamentu Europejskiego, w którym opowiada się za ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych o 65 % do 2030 r.

⁴ <https://www.caneurope.org/docman/climate-finance-development/3599-funding-climate-and-energy-transition-in-the-eu/file>

15. podkreśla, że polityka spójności powinna być zgodna z celami Europejskiego Zielonego Ładu oraz ze strategią „od pola do stołu” i strategią ochrony różnorodności biologicznej; podkreśla, że regionalne strategie ochrony środowiska muszą opierać się na zrównoważonym podejściu uwzględniającym istniejące kompromisy między łagodzeniem zmiany klimatu, ochroną różnorodności biologicznej a aspektami gospodarczymi i społecznymi, aby stawić czoła tym kryzysom w sposób skoordynowany;
16. uważa, że ambitne strategie polityczne UE powinny być wdrażane przez wszystkie podmioty gospodarcze i społeczne, w szczególności w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i zachowania przystępności cenowej żywności;
17. wzywa Komisję do ponownego rozważenia roli, jaką odgrywa biotechnologia; stwierdza, że zielona biotechnologia przyczynia się do łagodzenia zmiany klimatu, dostarczając rozwiązania służące zastąpieniu korzystania z surowców pochodzenia kopalnego wykorzystywaniem innych surowców o pochodzeniu biologicznym; stwierdza, że zrównoważone użytkowanie gruntów uprawnych jest konieczne, aby poszczególne modele produkcji rolnej mogły skutecznie przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu;
18. podkreśla, że transformacja w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu musi być sprawiedliwa i sprzyjać włączeniu społecznemu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na obywateli zamieszkujących obszary wiejskie i oddalone;
19. zauważa, że innowacje w dziedzinie hodowli roślin dzięki takim narzędziom jak edycja genów mają ogromny potencjał w zakresie rozwoju odmian o największych zdolnościach do łagodzenia zmiany klimatu;
20. uważa, że rolnictwo inteligentne pod względem klimatycznym zależy od wykorzystania i rozwoju nowych technologii rolniczych, w szczególności w przypadku małych gospodarstw i producentów ekologicznych;
21. zwraca się do Komisji, aby w ramach łagodzenia zmiany klimatu nie koncentrowała działań wyłącznie na rozwoju rolnictwa ekologicznego, lecz by w równym stopniu zachęcała do modeli produkcji zintegrowanej, rolnictwa precyzyjnego czy technik konserwacji gleb;
22. domaga się solidnych danych, zwiększenia dostępu do informacji oraz zintegrowanych szkoleń skierowanych do rolników, aby ułatwić wskazywanie i przyjmowanie najlepszych praktyk służących łagodzeniu zmiany klimatu;
23. podkreśla, że regionalne strategie ochrony środowiska powinny wykluczać wszelkie wsparcie projektów z dziedziny paliw kopalnych i infrastruktury gazu ziemnego oraz wspierać produkcję energii ze źródeł odnawialnych i zasobooszczędność w sektorach rolnym, spożywczym, rolno-leśnym i leśnym oraz zapewniać równe traktowanie wszystkich potencjalnych beneficjentów; podkreśla, że takie działania byłyby korzystne dla różnorodności biologicznej i emisji gazów cieplarnianych oraz mogłyby obniżyć koszty nakładów rolnych i mieć pozytywny wpływ na gospodarkę regionalną;
24. sugeruje, aby właściwe organy priorytetowo traktowały najbardziej zrównoważone

warianty o stosownym okresie kompensacji emisji dla wyznaczonych celów klimatycznych UE, takie jak energia wiatrowa, energia fal morskich, energia słoneczna, oraz aby projekty dotyczące bioenergii były objęte surowymi i opartymi na aktualnej wiedzy naukowej kryteriami zrównoważonego rozwoju i kwalifikowalności, uwzględniającymi również dostępność, odtwarzanie i ochronę danego rodzaju biomasy;

25. zwraca uwagę, że sektor rolnictwa ma potencjał do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, np. biogazu z odpadów rolniczych i pozostałości takich jak obornik lub z innych źródeł odpadów i pozostałości z przemysłu spożywczego, kanalizacji, ścieków i odpadów komunalnych;
26. podkreśla znaczenie utrzymania fosforu na polach poprzez jego recykling w celu zapobiegania zanieczyszczeniom i unikania dodawania fosforu oraz wzywa do wspierania w ramach polityki spójności projektów służących osiągnięciu tego celu, w szczególności poprzez recykling odchodów ludzkich;
27. zwraca uwagę na znaczenie wykorzystania potencjału gospodarki o obiegu zamkniętym, która przyczynia się do bardziej efektywnego wykorzystania zasobów i pobudza zrównoważoną konsumpcję; podkreśla również istotną rolę biogospodarki o obiegu zamkniętym w przeciwdziałaniu zmianie klimatu;
28. zauważa, że dzięki rozwojowi gospodarki i biogospodarki o obiegu zamkniętym powstanie więcej miejsc pracy w produkcji podstawowej, i podkreśla, że biogospodarka wymaga wprowadzenia lub dalszego włączenia nowych umiejętności, nowej wiedzy i nowych dyscyplin do szkolenia i kształcenia w tym sektorze, aby zajmować się przemianami społecznymi związanymi z biogospodarką, wspierać konkurencyjność, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, zaspokajać potrzeby sektora oraz zapewniać lepsze dopasowanie umiejętności do miejsc pracy;
29. podkreśla, że produkcja energii ze źródeł odnawialnych, np. biogazu, oferuje rolnikom ogromny potencjał w zakresie zwiększenia efektywności klimatycznej prowadzonej przez nich działalności, a także przyczynienia się do przekształcenia zrównoważonych praktyk rolniczych w rentowny model biznesowy umożliwiający wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy (dla wykwalifikowanych pracowników) na obszarach wiejskich; podkreśla, że niezbędne inwestycje są znaczne i że w związku z tym rolnicy potrzebują łatwo dostępnego finansowania;
30. podkreśla, że w regionalnych strategiach środowiskowych należy zwrócić szczególną uwagę na wspieranie zastępowania materiałów o wysokiej zawartości paliw kopalnych materiałami odnawialnymi i biomateriałami pochodzącymi z leśnictwa i rolnictwa, ponieważ te dwa sektory funkcjonują zarówno jako emitenci dwutlenku węgla, jak i pochłaniacze dwutlenku węgla;
31. podkreśla potrzebę opracowania dla każdego sektora koncepcji stopniowego wycofywania energii opartej na paliwach kopalnych, aby przyczynić się do osiągnięcia celów Zielonego Ładu i neutralności klimatycznej;
32. podkreśla, że rozwój polityki spójności i regionalnych strategii środowiskowych wymagałby stworzenia rzeczywistych zachęt biznesowych dostosowanych do celów politycznych dotyczących przeciwdziałania zmianie klimatu;

33. podkreśla, że zrównoważona i przyjazna dla środowiska gospodarka leśna ma zasadnicze znaczenie dla ciągłości pochłaniania gazów cieplarnianych z atmosfery, a także umożliwia dostarczanie odnawialnych i przyjaznych dla klimatu surowców na produkty drzewne, które magazynują dwutlenek węgla i mogą zastępować materiały pochodzenia kopalnego i paliwa kopalne;
34. podkreśla, że „potrójna rola” lasów (pochłanianie, magazynowanie i zastępowanie) przyczynia się do ograniczenia emisji dwutlenku węgla uwalnianych do atmosfery, przy jednoczesnym zapewnieniu dalszego wzrostu lasów oraz rozwoju wielu innych usług świadczonych przez lasy, a zatem powinna stanowić integralną część regionalnych strategii środowiskowych;
35. zwraca uwagę, że w celu złagodzenia zmiany klimatu ważne jest przywrócenie i poprawa europejskiej produkcji żywności i paszy, w tym białek roślinnych⁵ i skutecznego wykorzystania upraw takich jak trawa wieloletnia, a także promowanie konsumpcji produktów lokalnych w celu skrócenia odległości transportowych i ograniczenia wylesiania; podkreśla możliwości, jakie oferuje polityka spójności i regionalne strategie ochrony środowiska w zakresie wspierania procesu powrotu do lokalnej produkcji;
36. podkreśla pozytywny wpływ krótkich łańcuchów dostaw żywności, które przyczyniają się do ograniczenia marnotrawienia żywności; przypomina, że rolnictwo miejskie może wzbogacić różnorodność biologiczną w miastach, lepiej przetwarzać odpady poprzez kompostowanie w sąsiedztwie, odzyskiwać wody deszczowe i poprawiać jakość powietrza, oraz wzywa do wzmocnienia w ramach polityki spójności krajowych, lokalnych i regionalnych systemów żywnościowych w miastach i wokół nich; podkreśla potrzebę wspierania zrównoważonych praktyk rolniczych oraz pomocy drobnym rolnikom i lokalnym producentom w uzyskaniu niezbędnego finansowania, a także określenia i skutecznego wykorzystania instrumentów finansowania dostępnych na szczeblu lokalnym, rządowym i europejskim;
37. podkreśla, że w hodowli zwierząt trwale użytki zielone stanowią podstawowe narzędzie umożliwiające osiągnięcie ambitnych celów w dziedzinie klimatu;
38. przypomina, że lasy nie tylko pochłaniają dwutlenek węgla, ale również mają korzystny wpływ na klimat, atmosferę, zachowanie różnorodności biologicznej, systemy rzeczne i wody powierzchniowe, chronią glebę przed erozją wodną i wietrzną oraz posiadają inne przydatne właściwości naturalne;
39. uważa, że fundusze polityki spójności powinny zachowywać wielofunkcyjną rolę lasów, zapewniać właściwą różnorodność gatunków drzew, zachowywać i pomnażać bogactwo leśne dla dobrobytu społeczeństwa i poprawy stanu środowiska;
40. podkreśla znaczenie utrzymania osób młodych na obszarach wiejskich i ponownego przyciągnięcia ich na te tereny, aby wykorzystać ich nowoczesną wiedzę i podejście do ochrony środowiska i zmiany klimatu oraz przekształcić obszary wiejskie o niekorzystnej sytuacji demograficznej w dobrze prosperujące, dynamiczne i

---

⁵ Zob. sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwoju produkcji białek roślinnych w Unii Europejskiej

zrównoważone społeczności; podkreśla w związku z tym znaczenie odpowiedniego wsparcia dla młodych ludzi w ramach programów polityki spójności;

41. jest zaniepokojony potrzebą dalszego wytwarzania dużej ilości żywności na mniej żyznych glebach, na zanieczyszczonych gruntach i w zanieczyszczonych wodach oraz na znacznie mniejszych obszarach połowowych, a czasami w ekstremalnych warunkach klimatycznych;
42. z niepokojem odnotowuje, że pandemia COVID-19 pokazała podatność miast na zakłócenia dostaw, zwłaszcza żywności;
43. podkreśla bezwzględną potrzebę przyjęcia przez UE polityki kształtowania odporności na skutki zmiany klimatu, zwłaszcza w dziedzinie rolnictwa i żywności; uważa, że polityka spójności może odegrać pozytywną rolę w tym zakresie;
44. uważa, że polityka spójności powinna przyczyniać się do tworzenia krótszych łańcuchów dostaw dla naszych systemów żywnościowych, w szczególności poprzez delokalizację naszej produkcji rolnej; podkreśla, że celem takiej delokalizacji jest produkcja, przetwarzanie i konsumowanie żywności na szczeblu lokalnym, aby zwiększyć bezpieczeństwo żywnościowe regionów europejskich, stworzyć lokalne miejsca pracy i radykalnie ograniczyć zużycie energii ze źródeł kopalnych, a co za tym idzie, wpływ na klimat;
45. uważa, że polityka spójności powinna wspierać projekty regionalne mające na celu budowanie przyszłościowych systemów rolnych opartych na polikulturze, łączących kilka gatunków roślin (łączenie upraw), roślin połowych i drzew (system rolno-leśny), a nawet upraw, drzew i zwierząt (agroekologia i permakultura); podkreśla, że takie ekosystemy rolnicze zyskałyby na różnorodności biologicznej i heterogeniczności, co zmniejszyłoby ich podatność na choroby i zaburzenia klimatu;
46. nalega, aby w ramach polityki spójności wzmacniać miejskie i podmiejskie systemy rolnicze poprzez rozwijanie miejskich ogrodów przydomowych, ogrodów dachowych, systemów permakultury miejskiej i akwaponiki; podkreśla jednak, że rolnictwo miejskie, mimo że znacznie poprawia bezpieczeństwo żywnościowe ludności miejskiej, pozostanie w dużych miastach uzupełnieniem systemu żywnościowego; podkreśla w związku z tym potrzebę ochrony i wspierania rolnictwa podmiejskiego;
47. uważa, że rozwój lasów miejskich ma duże znaczenie dla łagodzenia skutków globalnego ocieplenia w miastach, w szczególności podczas upałów; podkreśla, że według ONZ zacienione strefy tworzone przez roślinność miejską mogą zmniejszyć zapotrzebowanie na klimatyzację o 30 %;
48. zwraca uwagę, że rozwój zazieleniania w miastach może umożliwić tworzenie wysp różnorodności biologicznej, łagodzić skutki zanieczyszczenia hałasem i zanieczyszczenia powietrza, odtwarzać zdegradowane gleby, zapobiegać suszom i stanowić istotny pochłaniacz dwutlenku węgla;
49. podkreśla jednak, że konieczne jest zapewnienie dużej różnorodności gatunków drzew zasadzonych w miastach oraz wybieranie gatunków rodzimych;

50. podkreśla również ograniczenia w korzystaniu z drzew alejowych; podkreśla, że gatunki drzew powinny być zróżnicowane i wybierane według ról, które muszą pełnić w sposób komplementarny z krzewami, roślinami zielnymi i obszarami sypkiego gruntu; wzywa również do promowania sadzenia drzew owocowych w miastach; uważa, że fundusze polityki spójności powinny wspierać projekty spełniające te warunki;
51. podkreśla zalety rozwoju wypasu ekologicznego na obszarach miejskich; domaga się, aby fundusze polityki spójności wspierały istniejące projekty w tym zakresie;
52. podkreśla, że strategie makroregionalne UE powinny przyczyniać się do rozwijania współpracy w celu rozwiązania problemów regionalnych i problemów dotyczących dorzeczy związanych z łagodzeniem zmiany klimatu i przystosowaniem się do niej w sektorach rolnym, spożywczym, rolno-leśnym i leśnym, w obszarach takich jak walka z suszami, powodzią i pożarami, odbudowa rzek i poprawa połączeń rzek, skuteczne zbiorowe gospodarowanie odpadami, w szczególności poprzez nowe technologie recyklingu na potrzeby gospodarowania odpadami rolnymi, w tym do produkcji energii, zwiększenie odporności gospodarstw rolnych na ogólne zagrożenia oraz rozwój zrównoważonej produkcji żywności na szczeblu unijnym i lokalnym, w szczególności poprzez tworzenie i wzmocnienie krótkich łańcuchów dostaw, których znaczenie zostało podkreślone przez skutki związane z COVID-19;
53. podkreśla, że strategie ochrony środowiska powinny wspierać i uzupełniać unijne strategie makroregionalne w tym zakresie; wzywa do opracowania europejskiego planu walki z pustynnieniem i degradacją gruntów rolnych, wspieranego przez regionalne strategie ochrony środowiska;
54. podkreśla znaczenie utrzymania zasady partnerstwa przy wszelkim programowaniu, wdrażaniu i monitorowaniu polityki spójności UE oraz nawiązywania ścisłej współpracy między władzami regionalnymi i lokalnymi, organizacjami pozarządowymi i zainteresowanymi stronami, w tym organizacjami rolników i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się ochroną środowiska; podkreśla, że w procesie tym należy uwzględnić perspektywę płci;
55. zwraca uwagę, że inicjatywy podejmowane przez społeczności i obywateli mogą zdecydowanie wesprzeć transformację ekologiczną oraz łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, a lokalne grupy działania i program LEADER mogą posłużyć jako główne narzędzia służące realizacji tego celu; zachęca państwa członkowskie i władze regionalne do skoordynowania tych programów z regionalnymi strategiami środowiskowymi;
56. podkreśla, że polityka spójności powinna wspierać inwestycje w kształcenie i szkolenie, które pomagają lokalnym władzom, pracownikom i przedsiębiorstwom w większym stopniu uwzględniać wyzwania związane ze zmianą klimatu, oraz rolę, jaką mogą odegrać w łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej w odnośnych sektorach;
57. podkreśla znaczenie ułatwiania synergii między polityką spójności a wspólną polityką rolną w celu wspierania obszarów wiejskich, które są szczególnie narażone na skutki zmiany klimatu, oraz zapewnienia przejścia na gospodarkę neutralną dla klimatu, której centralnym elementem jest spójność społeczna i gospodarcza;

58. podkreśla znaczenie funduszy strukturalnych we wspieraniu małych i średnich przedsiębiorstw w sektorze rolno-spożywczym, aby uczynić je bardziej konkurencyjnymi i przyjaznymi dla środowiska;
59. podkreśla znaczenie koncepcji inteligentnych wsi w stawianiu czoła wyzwaniom klimatycznym Unii i z zadowoleniem przyjmuje jej włączenie do przyszłej WPR oraz unijnej polityki spójności i polityki regionalnej; nalega, aby państwa członkowskie włączyły podejście dotyczące inteligentnych wsi do swoich programów operacyjnych na rzecz wdrażania polityki spójności UE na szczeblu krajowym i regionalnym, a także do krajowych planów strategicznych WPR, co będzie wymagało opracowania strategii inteligentnych wsi⁶ na szczeblu krajowym; podkreśla rolę podejścia LEADER/RLKS we wdrażaniu strategii inteligentnych wsi, które powinny być silnie skoncentrowane na cyfryzacji, zrównoważonym rozwoju i innowacjach;
60. podkreśla potencjał w zakresie rozwoju i rekultywacji opuszczonych terenów przemysłowych, które dzięki dekontaminacji gruntów i poprawie stanu środowiska na starych obszarach przemysłowych mogą przyczynić się do tworzenia nowych parków przemysłowych i inkubatorów przedsiębiorczości, co może całkowicie zmniejszyć potrzebę dalszej budowy nowych terenów i przyciągnąć przedsiębiorstwa i inwestycje regionalne, a tym samym przyczynić się do tworzenia miejsc pracy;
61. z zadowoleniem przyjmuje zamiar przedstawienia przez Komisję strategii na rzecz obszarów wiejskich i podkreśla potrzebę wzmocnienia synergii między poszczególnymi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, aby pomóc sektorowi rolno-spożywczemu w zwiększeniu odporności gospodarczej i zrównoważenia środowiskowego;
62. podkreśla, że inwestycje w zrównoważoną zieloną infrastrukturę dokonywane w ramach polityki spójności UE na szczeblu lokalnym i regionalnym mają zasadnicze znaczenie dla przeciwdziałania skutkom zmiany klimatu dla rolnictwa i leśnictwa oraz dla zwiększenia odporności ludzi, przyrody i gospodarki na zmianę klimatu;
63. podkreśla, że polityka spójności musi koncentrować się na kompleksowym przejściu gospodarki europejskiej na biogospodarkę opartą na zasobach biogenicznych z rolnictwa i leśnictwa;
64. podkreśla korzyści płynące z utworzenia makroregionu śródziemnomorskiego, w szczególności w zakresie zwiększenia produkcji i możliwości eksportu produktów lokalnych;
65. podkreśla znaczenie oddolnego podejścia do spójności i rozwoju regionalnego, w ramach którego inicjatywy powinny być podejmowane na szczeblu regionalnym lub na

---

⁶ Art. 72b (poprawka 513) stanowiska Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013.

szczeblu państw członkowskich;

66. podkreśla, że w ramach polityki spójności i regionalnych strategii ochrony środowiska należy zwrócić szczególną uwagę na zwiększenie wykorzystania drewna pochodzącego ze zrównoważonego leśnictwa we wszystkich gałęziach gospodarki (zwłaszcza w sektorze budowlanym), ponieważ drewno posiada wyjątkową właściwość do magazynowania ogromnych ilości CO₂, a jednocześnie stanowi zamiennik dla energochłonnych zasobów, takich jak stal i beton.
67. uważa, że cyfryzacja i technologie sztucznej inteligencji mogą prowadzić do bardziej zrównoważonego, odpornego i zasobooszczędnego rolnictwa, a także mogą tworzyć nowe rodzaje miejsc pracy, ale wymagają odpowiednich szkoleń i kształcenia, do których każdy powinien mieć dostęp;
68. podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji UE w sieci szerokopasmowe na obszarach wiejskich, aby umożliwić rolnikom włączenie technologii cyfrowych na potrzeby rozwoju rolnictwa precyzyjnego, co będzie miało zasadnicze znaczenie dla ich ekologicznej transformacji.
69. podkreśla, że obecne praktyki rolnicze i inicjatywy w zakresie zielonej infrastruktury w sektorze rolnym i leśnym mają pozytywny wpływ na zasoby węgla i bilans gazów cieplarnianych w państwach członkowskich;
70. przypomina, że w obecnych inicjatywach politycznych UE należy wziąć pod uwagę długoterminową konkurencyjność europejskiej gospodarki oraz obawy małych i średnich przedsiębiorstw.
71. podkreśla potrzebę poprawy wszystkich rodzajów łączności (sieć szerokopasmowa, transport itp.) na obszarach wiejskich w sposób przystępny cenowo, zrównoważony i przyjazny dla środowiska;
72. podkreśla, że przyjęcie polityki spójności i regionalnych strategii ochrony środowiska ukierunkowanych na zmianę klimatu musi być oparte na nauce, badaniach naukowych i innowacjach i być przez nie wspierane;
73. podkreśla, że w związku z tym badania naukowe i inwestycje w efektywne pod względem klimatycznym rozwiązania w sektorze rolnictwa promujące różnorodność biologiczną powinny zostać włączone do regionalnych strategii środowiskowych;
74. wskazuje na potrzebę wsparcia z funduszy polityki spójności większej liczby projektów szkoleniowych, zwłaszcza w zakresie rolnictwa agroekologicznego.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	26.1.2021
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 11 0 : 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Manuel Bompard, Marc Tarabella, Adrián Vázquez Lázara

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

28	+
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Ulrike Müller, Adrián Vázquez Lázara
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella

11	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David
The Left	Manuel Bompard, Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropé

6	0
ECR	Bert-Jan Ruissen
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
NI	Dino Giarrusso

Objaśnienie używanych znaków

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się